

Cauza C-266/21**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98
alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

26 aprilie 2021

Instanța de trimitere:

Sofiyski gradski sad (Bulgaria)

Data deciziei de trimitere:

26 aprilie 2021

Autoritatea de urmărire penală în primă instanță:

Sofiyska gradska prokuratura

Inculpat în cadrul procedurii penale în primă instanță:

HV

Obiectul procedurii principale

- 1 Obiectul procedurii principale îl constituie o procedură penală generală în care o persoană a fost condamnată definitiv pentru un accident de circulație cauzat de ea cu încălcarea normelor de circulație rutieră, în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) din Zakon za dvizhenie po patishtata (Legea privind circulația rutieră, Bulgaria, denumită în continuare „ZDvP”), și pentru vătămrile corporale de o gravitate moderată cauzate din neglijență mai multor persoane ca urmare a acestui accident, faptă incriminată în conformitate cu articolul 343 alineatul (3) litera (a) prima alternativă și alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 342 alineatul (1) a treia alternativă din Nakazatelen kodeks (Codul penal, Bulgaria, denumit în continuare „NK”).
- 2 Conform articolului 2 alineatul (1) coroborat cu articolul 78a alineatul (1) din NK, inculpatul a fost absolvit de răspunderea penală, acestuia fiindu-i aplicată sancțiunea administrativă a unei amenzi în cuantum de 1 000 de leva. Odată cu pronunțarea sentinței, inculpatului i-a fost retras temporar dreptul de a conduce autovehicule pe durata de șase luni de la rămânerea definitivă a hotărârii, în conformitate cu articolul 78a alineatul (4) și cu articolul 343d din NK.

Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare

- 3 Cererea de decizie preliminară privește aplicarea articolului 2 punctul 4 și a articolului 4 alineatul (1) litera (d) din Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești și al deciziilor de probațiune în vederea supravegherii măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative, în cazul în care sancțiunea aplicată, „suspendarea dreptului de a conduce un autovehicul”, nu poate fi executată în statul de condamnare întrucât persoana condamnată s-a stabilit într-un alt stat membru, în care permisul de conducere eliberat ei de statul de condamnare a fost schimbat cu un permis de conducere eliberat de statul de reședință.

Din cauza refuzului statului membru de executare de a executa pedeapsa, există riscul ca persoana condamnată să rămână nepedepsită.

Întrebări preliminare

1. 1. Deciziile judiciare pronunțate în cadrul unor proceduri penale prin care, ca urmare a unor infracțiuni privind încălcarea normelor de circulație rutieră și a vătămării corporale de o gravitate moderată cauzate din neglijență, s-a dispus împotriva autorului sancțiunea administrativă a suspendării, pe o durată determinată, a dreptului de a conduce un autovehicul, intră în domeniul de aplicare al articolului 2 punctul 4 și al articolului 4 alineatul (1) litera (d) din Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor de probațiune în vederea monitorizării măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative?

1. 2. Dispozițiile articolului 11 alineatul (2) și alineatul (4) primul, al doilea și al treilea paragraf din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2006 privind permisele de conducere constituie, pentru statul membru în care își are reședința obișnuită titularul unui permis de conducere emis de acest stat, un temei pentru a respinge recunoașterea și executarea unei sancțiuni administrative sub forma retragerii temporare a dreptului de a conduce un autovehicul, care a fost aplicată într-un alt stat membru pentru infracțiunea de încălcare a normelor de circulație rutieră și de vătămare corporală de o gravitate moderată cauzată din neglijență unei alte persoane, infracțiune săvârșită la un moment la care autorul infracțiunii deținea un permis de conducere emis de statul său de reședință în urma unei schimbări a permisului de conducere emis inițial de statul în care a fost pronunțată sentința?

Dispozițiile dreptului Uniunii invocate

- 4 Articolul 2 punctul 4 și articolul 4 alineatul (1) litera (d) din Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului

recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor de probațiune în vederea monitorizării măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative

- 5 Articolul 11 alineatul (2) și alineatul (4) primul, al doilea și al treilea paragraf din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2006 privind permisele de conducere

Articolul 91 alineatul (1) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)

Dispozițiile dreptului național invocate

Nakazatelen kodeks na Republika Bulgaria (Codul penal, Bulgaria):

Articolul 342

(1) Fapta persoanei care, cu ocazia conducerii unui mijloc de transport feroviar, a pilotării unei aeronave, a conducerii unui vehicul, a navigării unei nave sau a conducerii unui vehicul de luptă sau a unui vehicul special, încalcă dispozițiile privind circulația rutieră și pune astfel în pericol integritatea corporală sau viața altei persoane este pasibilă de pedeapsa închisorii de până la doi ani sau de închisoare cu suspendare.

Articolul 343

(1) În cazul în care, din neglijență, ca urmare a faptelor menționate la articolul precedent:

b) a fost provocată o vătămare corporală gravă sau de o gravitate moderată, pedeapsa este – indiferent dacă s-au produs consecințele menționate la litera (a) – închisoare de până la patru ani în caz de vătămare corporală gravă și închisoare de până la trei ani sau o condamnare cu suspendare, în cazul unei vătămări corporale de o gravitate moderată;

(3) În cazul în care infracțiunea a fost săvârșită în stare de ebrietate sau după utilizarea de substanțe narcotice sau de substanțe similare sau a cauzat o vătămare corporală sau decesul mai multor persoane sau în cazul în care autorul infracțiunii a părăsit locul accidentului, pedeapsa este:

a) în cazul unei vătămări corporale grave sau de o gravitate moderată, închisoare de până la cinci ani [...]

Articolul 343d În plus, în toate cazurile prevăzute la articolele 343, 343a, 343b și 343c alineatul (1), judecătorul dispune retragerea dreptului în conformitate cu articolul 37 alineatul (1) punctul 7 și poate dispune retragerea dreptului în conformitate cu punctul 6.

Articolul 37 (1) Pedepse:

7. Retragera dreptului de a exercita o anumită profesie sau o anumită activitate;

Articolul 78a O persoană majoră este absolvită de răspunderea penală de către instanță și i se aplică o amendă administrativă cuprinsă între 1 000 și 5 000 de leva în cazul în care sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) infracțiunea se pedepsește cu o pedeapsă cu închisoarea de până la trei ani sau cu o altă pedeapsă mai ușoară, în cazul săvârșirii cu intenție, sau, în cazul săvârșirii din neglijență, cu o pedeapsă cu închisoarea de până la cinci ani sau cu o altă pedeapsă mai ușoară

b) autorul infracțiunii nu a mai fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni care determină punerea în mișcare din oficiu a acțiunii penale și nu a fost absolvit de răspunderea penală în conformitate cu dispozițiile prezentei secțiuni;

c) prejudiciile patrimoniale cauzate de infracțiune au fost compensate.

(4) Instanța care aplică amenda prevăzută la alineatul (1) poate aplica de asemenea o sancțiune administrativă de retragere a dreptului de a exercita o profesie sau o activitate determinată pentru o durată de până la trei ani, atunci când retragerea acestui drept este prevăzută pentru această infracțiune.

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii

- 6 Persoana inculpată a fost condamnată prin hotărâre definitivă în cadrul unei proceduri penale generale pentru un accident de circulație rutieră săvârșit de ea cu încălcarea dispozițiilor privind circulația rutieră, în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) din ZDvP, și pentru vătămările corporale de gravitate moderată care au fost cauzate din neglijență mai multor persoane ca urmare a acestui accident, faptă incriminată în conformitate cu articolul 343 alineatul (3) litera (a) prima alternativă și alineatul (1) litera (b) coroborat cu articolul 342 alineatul (1) a treia alternativă din NK.
- 7 Conform articolului 2 alineatul (1) coroborat cu articolul 78a alineatul (1) din NK, inculpatul a fost absolvit de răspunderea penală, fiindu-i aplicată o amendă contravențională în cuantum de 1 000 de leva. Prin această hotărâre, inculpatului i s-a retras temporar, pe o durată de șase luni de la rămânerea definitivă a hotărârii, dreptul de a conduce un autovehicul, în conformitate cu articolul 78a alineatul (4) și cu articolul 343d din NK.
- 8 După rămânerea definitivă a hotărârii, o copie a acesteia a fost transmisă Sofiyska gradska prokuratura (Parchetul orașului Sofia) în vederea executării.
- 9 Sofiyska gradska prokuratura (Parchetul orașului Sofia) a informat Sofiyski gradski sad (Tribunalul orașului Sofia) că executarea sancțiunii administrative de suspendare pentru șase luni a dreptului de a conduce un autovehicul era imposibilă, întrucât persoana condamnată avea reședința permanentă în Regatul

Spaniei, astfel încât această pedeapsă nu putea fi executată pe teritoriul Republicii Bulgaria.

- 10 La solicitarea Tribunalului, Departamentul „Patna politsiya” (Poliția rutieră) din cadrul Ministerului Afacerilor Interne a furnizat informații. Din acestea reieșea că persoana condamnată era titulara unui permis de conducere de categoria B emis în Republica Bulgaria și schimbat cu un permis de conducere emis de Regatul Spaniei.
- 11 La 27 octombrie 2020, un judecător al Sofiyski gradski sad (Tribunalul orașului Sofia) a emis un certificat în sensul Deciziei-cadru 2008/947/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor de probațiune în vederea monitorizării măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative.
- 12 Certificatul indica drept stat de executare Regatul Spaniei, întrucât persoana condamnată avea reședința legală obișnuită pe teritoriul acestui stat.
- 13 La punctul 4 din secțiunea (j) a certificatului, intitulat „Natura măsurii (măsurilor) de probațiune sau a sancțiunii (sancțiunilor) alternative” a fost bifată caseta intitulată „dispoziții privind comportamentul, reședința, educația și formarea, activitățile din timpul liber sau conținând modalitățile de desfășurare a unei activități profesionale ori limitări în acest sens”, iar la punctul 5 din aceeași secțiune, sancțiunea alternativă aplicată persoanei condamnate a fost descrisă ca „suspendarea dreptului de a conduce un autovehicul pe o durată de șase luni”.
- 14 Certificatul astfel emis a fost tradus în limba spaniolă și expediat prin poștă către JDO. CENTRAL DE LO PENAL, MADRID.
- 15 Prin decizia din 17 februarie 2021, JDO. CENTRAL DE LO PENAL, MADRID a respins executarea pedepsei aplicate lui HV – suspendarea permisului de conducere a unui autovehicul.
- 16 În motivarea acestei decizii se menționează: „Retragerea permisului de conducere nu este una dintre pedepsele prevăzute care trebuie recunoscute în temeiul Legii nr. 23/2014 din 20 noiembrie privind recunoașterea reciprocă a hotărârilor judecătorești, nici în calitate de «măsură de probațiune» care trebuie executată în Spania, în conformitate cu articolul 94 din legea menționată, nici în conformitate cu una dintre deciziile-cadru privind executarea pedepselor sau a măsurilor de probațiune în Europa. Din această cauză, trebuie să facem referire, în ceea ce privește executarea (hotărârii), la Directiva 2006/126/CE, care a fost interpretată de Camera a cincea a Curții de Justiție a Uniunii Europene, într-o hotărâre pronunțată la 23 aprilie 2015 în sensul că «numai autoritățile statului de condamnare pot solicita persoanei condamnate predarea permisului de conducere pentru a-l împiedica să conducă un autovehicul pe teritoriul acestui stat», însă, cu toate acestea, pedeapsa în discuție nu poate fi executată în Spania.”

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 17 Având în vedere situația de fapt stabilită în acest mod ridică, pentru instanța bulgară se ridică problema modului în care trebuie să fie executată pedeapsa „suspendării dreptului de a conduce un autovehicul pe o durată de șase luni”, pronunțată împotriva resortisantului bulgar condamnat cu reședința legală obișnuită în Spania.
- 18 În opinia instanței care a pronunțat sentința penală (denumită în continuare „instanța de trimitere”), pedeapsa suspendării pentru șase luni a dreptului de a conduce un autovehicul, pronunțată împotriva persoanei condamnate, intră în domeniul de aplicare al articolului 2 punctul 4 din Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești și al deciziilor de probațiune în ceea ce privește supravegherea măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative, întrucât constituie o „sancțiune alternativă”, care nu constă într-o pedeapsă cu închisoarea, într-o măsură privativă de libertate sau într-o sancțiune financiară. Această dispoziție intră în domeniul de aplicare al articolului 4 alineatul (1) litera (d) din decizia-cadru, întrucât constituie o „dispoziție privind comportamentul”, din moment ce implică interdicția de a conduce un autovehicul pe o durată determinată. În mod similar, considerentul (10) al deciziei-cadru menționează, ca exemplu de condiție privind comportamentul, impunerea obligației de a înceta consumul de alcool. Același considerent citează, ca exemplu de dispoziție care intră sub incidența articolului 4 alineatul (1) litera (d), obligația de a urma „ore de conducere sigură”.
- 19 În urma identificării – prin consultare cu punctul de contact al Rețelei Judiciare Europene – a autorității judiciare spaniole competente pentru recunoaștere și executare, în conformitate cu regimul prevăzut de decizia-cadru citată anterior, instanța bulgară a emis certificatul care conține informațiile necesare cu privire la hotărârea judecătorească și la persoana condamnată.
- 20 Refuzul executării pedepsei pronunțate în Bulgaria – suspendarea dreptului de a conduce un autovehicul – de către instanța spaniolă competentă pentru motivul că o astfel de pedeapsă nu intră în domeniul de aplicare al Deciziei-cadru 2008/947/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 necesită o interpretare a respectivului act al dreptului Uniunii în sensul primei întrebări preliminare, pentru care este competentă Curtea de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea”). Astfel cum s-a arătat deja la punctul 18, instanța care a pronunțat hotărârea penală consideră că această sancțiune penală intră în domeniul de aplicare al articolului 2 punctul 4 și al articolului 4 alineatul (1) litera (d) din Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008, întrucât conține o dispoziție referitoare la un comportament determinat al persoanei sancționate.
- 21 Celălalt motiv invocat de instanța spaniolă pentru a refuza executarea hotărârii penale bulgare în partea referitoare la retragerea dreptului persoanei condamnate de a conduce un autovehicul pe o durată de șase luni necesită de asemenea o

interpretare a dreptului Uniunii în sensul celei de a doua întrebări preliminare. Potrivit instanței spaniole, un temei de refuz al executării pedepsei pronunțate de instanța bulgară este cuprins și în dispozițiile Directivei 2006/126/CE, astfel cum au fost interpretate de Curte în Hotărârea din 23 aprilie 2015, potrivit căreia numai autoritățile țării care a pronunțat hotărârea pot solicita condamnatului să predea permisul de conducere pentru a-l împiedica să conducă un autovehicul pe teritoriul acestei țări.

- 22 Deși nu este desemnat în mod univoc de instanța spaniolă, din informațiile privind data, camera și dispoziția de drept al Uniunii care trebuie interpretată, rezultă că este vizată Hotărârea Curții pronunțată în cauza C-260/13 [Hotărârea din 23 aprilie 2015, Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257].
- 23 Instanța de trimitere consideră că interpretarea dreptului Uniunii care figurează în hotărârea citată a Curții, pronunțată în cauza C-260/13, nu este pe deplin aplicabilă în procedura principală, aceasta fiind caracterizată de împrejurări de fapt și de drept diferite de cele în discuție în acea cauză, pentru a căror soluționare a fost introdusă o cerere de decizie preliminară în cauza menționată anterior.
- 24 Pe scurt, litigiul aflat la originea cererii de decizie preliminară adresate în cauza C-260/13 privea compatibilitatea cu dispozițiile Directivei 2006/126/CE a măsurilor adoptate de autoritățile statului membru în care a fost săvârșită încălcarea și prin care se refuză recunoașterea valabilității permisului de conducere al autorului infracțiunii care locuiește temporar pe teritoriul acestui stat. Litigiul cu care a fost sesizată instanța de trimitere în acea cauză privea validitatea, din perspectiva dreptului Uniunii, a unor acte de retragere (nerecunoașterea valabilității) a unui permis de conducere al autorului unei încălcări săvârșite pe teritoriul național, având în vedere faptul că permisul a fost eliberat anterior în statul membru al reședinței obișnuite a autorului încălcării.
- 25 În cauza din procedura principală, problema centrală este reprezentată, în fapt, de imposibilitatea de a executa în mod efectiv și pe deplin o hotărâre definitivă de impunere, în temeiul dreptului material bulgar, a unei sancțiuni – suspendarea dreptului autorului infracțiunii de a conduce un autovehicul – pentru o infracțiune săvârșită pe teritoriul Republicii Bulgaria. Această imposibilitate a executării ia naștere prin faptul că persoana condamnată locuiește în mod legal într-un alt stat membru, în speță Spania, iar în acest stat permisul său de conducere, emis inițial în Bulgaria, a fost schimbat.
- 26 Refuzul instanței spaniole de a recunoaște și de a executa sancțiunea aplicată în Bulgaria conduce la o stare de impunitate a condamnatului atât în Spania, cât și în Bulgaria, în măsura în care, în exercitarea libertății sale de circulație, el s-ar putea întoarce temporar sau permanent în Bulgaria, unde, cu permisul său de conducere spaniol valabil în prezent, ar putea conduce un autovehicul, chiar dacă dreptul de a conduce un autovehicul i-a fost retras temporar.

- 27 Din punct de vedere juridic, interpretarea dată în cauza C-260/13 privește aplicarea articolului 2 alineatul (1) și a articolului 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126/CE. În procedura principală desfășurată în fața instanței de trimitere nu este necesară o interpretare a articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2006/126/CE, întrucât obligația statelor membre ale Uniunii Europene de a-și recunoaște reciproc permisele de conducere eliberate nu este contestată și nu impune o clarificare suplimentară. Situația de fapt din procedura principală nu se încadrează pe deplin și exclusiv în situația prevăzută la articolul 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126/CE, întrucât, la momentul la care sancțiunea – suspendarea dreptului de a conduce un autovehicul – impusă de instanța bulgară a dobândit autoritate de lucru judecat, condamnatul era titularul unui permis de conducere emis de autoritățile spaniole, cu care permisul său de conducere, eliberat inițial în Bulgaria, fusese schimbat.
- 28 Potrivit instanței de trimitere, este necesară o interpretare a articolului 11 alineatul (2) din Directiva 2006/126/CE, întrucât principiul teritorialității legislației penale și polițienești prevăzut de această dispoziție este, în împrejurările din procedura principală, contrar principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești în materie penală și aplicării acestuia în conformitate cu Decizia-cadru 2008/947/JAI. Potrivit instanței de trimitere, această interpretare ar trebui să permită să clarifice care dintre actele dreptului Uniunii vizate de cele două întrebări preliminare, adresate în cele două cereri de decizie preliminară, constituie o *lex specialis* în raport cu cealaltă: Directiva 2006/126/CE, consecința fiind că, în temeiul dispozițiilor acesteia, este permis să se refuze executarea unei hotărâri în legătură cu care a fost emis un certificat în temeiul Deciziei-cadru 2008/947/JAI, sau această decizie-cadru este legea mai specifică în raport cu principiul efectului național al legislației penale și polițienești prevăzut la articolul 11 alineatul (2) din Directiva 2006/126/CE?
- 29 Potrivit instanței de trimitere, împrejurările din cauza principală necesită de asemenea o interpretare a articolului 11 alineatul (4) primul, al doilea și al treilea paragraf din Directiva 2006/126/CE. Modul de redactare a acestor dispoziții prevede aparent, fără alte condiții, că limitarea, într-un stat membru, a dreptului de a conduce un autovehicul constituie un motiv de refuz al eliberării sau al recunoașterii de către un alt stat membru a valabilității unui permis de conducere. Cu toate acestea, se impune o interpretare mai largă cu privire la măsura în care aceleași consecințe ale limitării, de către un stat membru, a dreptului de a conduce un autovehicul se aplică de asemenea în privința unui permis de conducere eliberat inițial în statul limitării și schimbat între timp într-un alt stat membru.
- 30 Situația de fapt din procedura principală condiționează interpretarea articolului 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126/CE și, în această privință, o precizare mai largă a interpretării date de Curte acestei dispoziții la punctul 1 al dispozitivului hotărârii pronunțate în cauza C-260/13, în împrejurări de fapt care diferă [de acea cauză], menținând totodată valabilitatea principiilor stabilite în această hotărâre. Potrivit instanței de trimitere, aceste principii își au originea în competența – recunoscută de această hotărâre – statului membru în care a avut loc

încălcarea de a aplica legislația sa națională în vederea limitării dreptului autorului încălcării de a conduce un autovehicul pe teritoriul său, deși dispunea, înainte de încălcare, de un permis de conducere eliberat de un alt stat membru.

- 31 În acest sens, ținând seama de interpretarea dată articolului 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126/CE în hotărârea Curții pronunțată în cauza C-260/13, sancțiunea penală aplicată în procedura principală, a suspendării pentru șase luni a dreptului condamnatului de a conduce un autovehicul, pare valabilă independent de aspectul dacă, la momentul săvârșirii infracțiunii, el deținea un permis de conducere emis de Regatul Spaniei în urma unei schimbări a permisului său de conducere emis inițial în Bulgaria.
- 32 Valabilitatea sancțiunii penale aplicate de instanța bulgară – suspendarea dreptului de a conduce un autovehicul pe o durată de șase luni – ar trebui să implice, în temeiul articolului 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126/CE, caracterul executoriu al acesteia, [și anume] atât pe teritoriul bulgar, cât și în Spania, având în vedere principiul recunoașterii reciproce, precum și faptul că persoana condamnată are reședința obișnuită în această din urmă țară.
- 33 În același timp, prin refuzul instanței spaniole – întemeiat pe interpretarea dată articolului 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126/CE în hotărârea Curții pronunțată în cauza C-260/13 – de a recunoaște și de a executa sancțiunea penală aplicată de instanța de trimitere privind suspendarea dreptului de a conduce un autovehicul pe o durată de șase luni, se împiedică de asemenea executarea sancțiunii în Bulgaria, în măsura în care, ca urmare a libertății de circulație și a controalelor la frontiere efectuate – în privința circulației în Uniunea Europeană – potrivit procedurii de analiză a riscurilor, este aproape imposibil pentru autoritățile bulgare să execute retragerea permisului de conducere al condamnatului, în cazul în care acesta ar locui pe teritoriul național. În acest sens, este necesar să se precizeze dacă un astfel de rezultat este compatibil cu sensul și cu obiectivul articolului 11 alineatul (4) al doilea paragraf din Directiva 2006/126/CE, având în vedere situația de fapt din procedura principală și principiile deja stabilite de Curte în cadrul interpretării acestei dispoziții în cauza C-260/13.
- 34 În sfârșit, instanța de trimitere consideră că interpretarea solicitată a dispozițiilor Deciziei-cadru 2008/947/JAI și ale Directivei 2006/126/CE vizate de cele două întrebări preliminare adresate în cele două cereri de decizie preliminară trebuie să fie efectuată de asemenea în lumina politicii comune în domeniul transporturilor, consacrate la articolul 91 alineatul (1) litera (c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în cadrul căreia statele membre sunt obligate să adopte măsuri în vederea îmbunătățirii siguranței transporturilor.
- 35 Potrivit instanței de trimitere, o interpretare a Deciziei-cadru 2008/947/JAI și a Directivei 2006/126/CE în sensul că executarea sancțiunii aplicate – suspendarea dreptului condamnatului de a conduce un autovehicul – nu este permisă, ar constitui un obstacol în calea urmării obiectivelor politicii comune privind

îmbunătățirea siguranței rutiere, din moment ce autorul unei infracțiuni rutiere în cadrul căreia doi participanți la circulația rutieră au suferit vătămări corporale de o gravitate moderată ar rămâne *de facto* nepedepsit.

- 36 Această nepedepsire ar consta în imposibilitatea de a executa pedeapsa cea mai adecvată pentru educație și prevenție, și anume suspendarea temporară a dreptului de a conduce un autovehicul. În schimb, în temeiul altui instrument de recunoaștere reciprocă existent, și anume Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare, nu există niciun obstacol în calea recunoașterii celorlalte pedepse mai puțin severe aplicate în cauza principală, și anume amenda aplicată.
- 37 În urma refuzului astfel opus de instanța spaniolă de a recunoaște și de a executa pedeapsa pronunțată în Bulgaria, și anume suspendarea pentru șase luni a dreptului persoanei condamnate de a conduce un autovehicul, instanța de trimitere ridică problema dacă trebuie să rămână inactivă până la prescrierea executării acestei pedepse prevăzute de dreptul bulgar, mai precis până la 20 noiembrie 2022, sau dacă trebuie să transmită un nou certificat în sensul Deciziei-cadru 2008/947/JAI, în care să motiveze mai temeinic aplicabilitatea acestui regim de recunoaștere și de executare reciprocă, precum și compatibilitatea recunoașterii solicitate cu articolul 11 alineatul (2) și alineatul (4) primul, al doilea și al treilea paragraf din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006.